

בין השאר "שאיפה לחברה בנויה על חירות, שוויון, טובלנות, עזרה הדדית ואהבת הבריות".

ואשר לחלוקי דעות - צריך לשרור חופש גמור של דעות, וכל חבר וכל . . . יכלים להסיף

לדעותיהם, כל זמן שהעקרונות משותפים. איחור זה יבוא כשישתנה מספר הבחירות הנמשע -

בבחירות אזוריות, שבהן מוכרחה כל מפלגה שרוצה לזכות ברוב - והיא יכלה לזכות ברוב

פרלמנטרי רק אם זוכה ברוב מחוזות - ואפשר לזכות ברוב רק אם באים בדברים שרוב העם רואה

בו עיקר. לא כפייה דתית, לא הכנית . . . - לא יזכר ברוב העם - ולכן הדחיים יסתפקו

בשתי הנחות שיתקבלו בממשלה הנבחרת הראשונה שהיתה מורכבת על ידי טטאי, ו"החזית הרחית"

(האבודה, טאי, המזרחי והטה"ם) והפרוגרסיביים.

מהי דרכה המיוחדת של טטאי 1) שרשים בחנועת הפועלים ומפנה לצרכי העם כולו,

2) גישה ממלכתית לכל שאלה - לא רכישת קולות ו"כסא" אלא טובת המדינה, 3) המפלגה לא כמטרה

לעצמה. ארכיה, חועלתה ומעמדה אינם זכאים להכריע כקביעת דרכה. רק נאמנות מלאה ובלתי

מסויגה לצרכים, לערכים וליעדים של העם, המדינה והמעמד העובר, ומילוי השליחות ההיסטורית

שלם שלשה אלה, להלכה ולמעשה, - תקבע דרכה של המפלגה ותקנה לה כושר ומעמד כמדריך העם.

22.3.66, יום ג'

יצאנו הבוקר לשיה בוקר, לפגישה עם אדמונד די-רוטשילד וקובוצת יחזי"ט אמריקנים

וצרפתיים ועוד (וגם בוויים). הם יוכלו במדרשה, אני - בקבוץ, אחרי האוכל גיבשתי אליהם,

דיבר אחד מעובדי המדרשה ואחריו אנכי - על הנגב והמדרשה - מה שאין בנגב ומה שיהיה בו

(מרכז העשיה בשביל יבשת אסיה, ושדה בוקר - מרכז מדעי וחינוכי).

לפנות ערב זכיתי להשתתף פה בפעם הראשונה בשתי חתונות של אנשי שדה בוקר.

בערב כתבתי קצת מכתבים.

השבתי עובדה של המדרשה עם מכונת כתיבה, הנחתי וקיצרתי נאומי (חשוכה לאבא אבן)

שאני מתכוונן לנאום מחר והיא עשתה לי שלוש העתקות.

אנו נשארים פה ללון.

ירד פה גשם כמעט כל היום.

23.3.66, יום ד'

אח"צ עלינו לירושלים. נאם אבא אבן על הקצוב משרדו אבל לא שמעתי דבריו, כי

חשובתי היתה ערובה כחשובה לנאמו לפני שבוע החקפה על "שחי האוטוויזיות". עניתי לו -

גחל הסכים לתת לי לדבר ראשונה ורוזסי השיב לי רשות לדבר 25 דקה. למעשה דיברתי רק 23.

משה דיין ושמעון ויזהרי יצו לקרוא דברי לפני הכנסת ומטרתי להם. מחיתי מסוק גוסף, שבמקצת

חזר פעמים.

ואחכך חזרתי לח"א - כי בערב בא אצלי נשיא ארטלנד, שר חוץ שלו, מלווה אותו

כוסר ושגריר.

חיים טלמן לי כח"א כי ביום ששי אין אוירון ומחר בשבע וחצי בוקר עלי להיות

בלוד ובאחת וחצי על פי שעון ישראל אהיה בלונדון.

24.3.66, יום ה'

יצאתי הבוקר במטוס אל-על, כמעט ריק, אך הוביל סצות שמורה ללונדון - בשעה שמונה,

חנינו ברומא כשעה, ובשעה שחיים (על פי שעון ישראל) הגענו ללונדון, נסגשנו בשדה התעופה

בשגריר, הפמליה שלו ונכבדי הקהלה. נסענו, לאחר ראיון עם עתונאים בריטים ויהודים, למלון

קלריב. בחמש בא טובס מאלדוט ולקח אותי ל- βBe לראיון אותי על תולדות ישראל (הוא הביא

"the Jews in their Land",

אחו כמה אנטפוליארים של הספר

הביא לי קטע מהסיימס לפני שנים אחדות על הצעת אי האמון של האגודה בגלל דברי על יציאת

מצרים.

בערב באו כמה מראשי הציוניות דברתי על עליה וחינוך עברי. ששום מה מצטים לנאום

"היסטורי" ביום השלישי הבא.